

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2018)0223

Stanovení souladu produktů rybolovu s podmínkami přístupu na trh EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 30. května 2018 o uplatňování kontrolních opatření pro stanovení souladu rybolovných produktů s kritérii pro přístup na trh EU (2017/2129(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES¹,
- s ohledem na kontrolní režim společné rybářské politiky (SRP), který je upraven nařízeními Rady (ES) č. 1224/2009² a (ES) č. 1005/2008³ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení

¹ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

² Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006; (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

³ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999; (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ze dne 12. prosince 2017 o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008; (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 81).

Rady (ES) č. 104/2000¹,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě²,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1026/2012 ze dne 25. října 2012 o některých opatřeních za účelem zachování populací ryb ve vztahu k zemím, které umožňují neudržitelný rybolov³,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 19/2017 z prosince 2017 nazvanou „Dovozní postupy: nedostatky v právním rámci a neúčinné provádění mají dopad na finanční zájmy EU“,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 27. dubna 2017 o řízení rybářského loďstva v nejbližších regionech⁴,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu a rovněž na čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu vydávání svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A8-0156/2018),
- A. vzhledem k tomu, že EU je největším světovým trhem produktů rybolovu a akvakultury, který v roce 2016 pojal 24 % celkových světových dovozů, a že EU musí spotřebu těchto produktů pokrývat z více než 60 % dovozy;
- B. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 8. července 2010 o režimu pro dovoz produktů rybolovu a akvakultury do EU⁵ Parlament zdůraznil, že jedním z hlavních cílů politiky EU v oblasti dovozu produktů rybolovu a akvakultury musí být zajištění toho, aby dovážené produkty splňovaly stejné požadavky, jaké jsou kladeny na produkty EU ve všech ohledech, a že úsilí EU o dosažení udržitelnosti rybolovu je neslučitelné s dovozem produktů ze zemí provádějících rybolov bez ohledu na udržitelnost;
- C. vzhledem k tomu, že sdělení Komise ze dne 14. října 2015 nazvané „Obchod pro všechny: Cesta k zodpovědnější obchodní a investiční politice“ (COM(2015)0497) EU zavazuje k zodpovědnější obchodní politice jakožto nástroji k provádění cílů udržitelného rozvoje;
- D. vzhledem k tomu, že za ověření, zda ryby od producentů z EU splňují fyto-sanitární normy EU, odpovídají členské státy, zatímco u dovážených ryb Komise umožňuje třetím zemím, aby určily, kterým podnikům je povoleno vyvázet produkty rybolovu do EU pod podmínkou, že mohou zaručit dodržování rovnocenných norem;
- E. vzhledem k tomu, že nejbližší regiony EU v Karibiku, Indickém oceánu a Atlantiku čelí sousedním třetím zemím, v nichž podmínky rybolovu, produkce a prodeje

¹ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206.

³ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 34.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2017)0195.

⁵ Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 119.

ne vždy splňují evropské normy, což vede k nespravedlivému obchodu vůči místní produkci;

- F. vzhledem k tomu, že existuje řada mezinárodních nástrojů týkajících se rybářů, které by měly být ratifikovány a prováděny, např. Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 188 o práci v odvětví rybolovu (MOP C188), Dohoda z Kapského Města Mezinárodní námořní organizace (IMO) z roku 2012 a Mezinárodní úmluva IMO o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby pracovníků na rybářských plavidlech (STCW-F);
- G. vzhledem k tomu, že závěry vědeckého stanoviska č. 3/2017 ze dne 29. listopadu 2017 nazvaného „Potraviny z oceánů“ doporučily začlenění cílů udržitelného rozvoje do všech politik Unie a uplatňování stejného přístupu na ostatních mezinárodních fórech a při poskytování podpory ostatním světovým regionům s cílem nalézt rovnováhu mezi hospodářskými a ekologickými cíli, které se týkají produkce potravin a mořského prostředí;
1. bere na vědomí, že za účelem uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh musí hospodářské subjekty z EU splňovat širokou škálu předpisů a přísná kritéria, včetně pravidel společné rybářské politiky a hygienických a pracovních norem, bezpečnostních norem pro plavidla a norem v oblasti životního prostředí, které jsou všechny založeny na režimech k zajištění dodržování předpisů; je přesvědčen, že tyto předpisy a kritéria společně utvářejí přísné normy kvality a udržitelnosti produktů, které spotřebitelé v EU oprávněně očekávají;
 2. je přesvědčen, že dodržování norem EU týkajících se environmentální a sociální udržitelnosti ze strany produktů rybolovu a akvakultury by v těchto třetích zemích podpořilo udržitelnost a napomohlo zavedení spravedlivější hospodářské soutěže mezi produkty z EU a produkty ze třetích zemí;
 3. je znepokojen tím, že dovoz takových produktů je podroben menšímu počtu kontrol a že primárně se tyto kontroly týkají dodržování hygienických norem a nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu¹, které bylo vypracováno pouze s cílem zajistit, že produkt byl uloven v souladu s platnými předpisy;
 4. zdůrazňuje, že aby zajistila rovné zacházení s dovezenými a evropskými produkty rybolovu a akvakultury, což by mělo být klíčovým cílem unijní politiky rybolovu, měla by EU po všech dovážených produktech požadovat, aby dodržovaly normy ochrany a řízení a také hygienické požadavky, které ukládají právní předpisy EU; konstatuje, že by to napomohlo zavedení spravedlivější hospodářské soutěže a zpřísnilo normy upravující využívání mořských zdrojů ve třetích zemích;
 5. domnívá se, že úsilí EU o zachování rybolovných zdrojů a zajištění udržitelnosti rybolovu v rámci SRP je neslučitelné s dovozem produktů rybolovu a akvakultury ze zemí, které zvyšují intenzitu rybolovných činností bez ohledu na udržitelnost a zajímají se výhradně o krátkodobý zisk;
 6. vyjadřuje znepokojení nad tím, že rozdílná pravidla pro uvádění ryb na trh vytvářejí diskriminační trh, který poškozují rybáře a rybí farmy v EU, což je důvod pro posílení a zdokonalení kontrol produktů rybolovu a akvakultury;

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

7. je přesvědčen, že provádění nařízení o zavedení kontrolního režimu¹ by mělo být ve všech členských státech posíleno tak, aby bylo toto nařízení uplatňováno homogenním a harmonizovaným způsobem ve všech fázích dodavatelského řetězce, včetně maloobchodu a restauračních služeb, a to jak na produkty z EU, tak na produkty z dovozu; konstatuje, že výše uvedené se uplatní i na ustanovení o označování;

Hygienické normy

8. je znepokojen tím, že systém, který zavedla Unie a který se používá k ověřování plnění hygienických norem u produktů rybolovu dovážených do EU, v dostatečné míře nezajišťuje, že jsou tato kritéria vždy dodržována;
9. vyzývá Komisi, aby pomáhala rozvojovým zemím s dodržováním pravidel EU tím, že bude poskytovat odbornou přípravu, technickou podporu a zařízení pro účely budování institucionální kapacity; podporuje iniciativy, jako je např. program „Zlepšení školení pro zvýšení bezpečnosti potravin“, který provádí Generální ředitelství pro zdraví a bezpečnost potravin (GR SANTE) a který poskytuje školení určené personálu z rozvojových zemí zajišťujícímu úřední kontroly a týkající se unijních norem uplatňovaných na produkty rybolovu a akvakultury;
10. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly na dovážené produkty rybolovu a akvakultury, včetně krmiv a surovin určených k výrobě krmiv, důsledně uplatňovány předpisy EU v oblasti zdravotních norem a inspekcí, a to ve všech aspektech (včetně bezpečnosti potravin, sledovatelnosti a prevence), které jsou klíčové pro zajištění ochrany spotřebitele; naléhavě v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby zlepšila svůj program kontrol ve třetích zemích zdokonalením inspekcí Potravinového a veterinárního úřadu, zejména zvýšením počtu zařízení kontrolovaných při každé inspekci tak, aby získala výsledky, které lépe odrážejí skutečnou situaci ve třetích zemích;
11. konstatuje, že dokonce i audity prováděné GR SANTE ukazují, že některé třetí země výrazně zaostávají, pokud jde o zajištění toho, aby produkty splňovaly nezbytné normy na ochranu zdraví, alespoň co se týče rybolovných, zpracovatelských a chladírenských plavidel, což ohrožuje hygienické kontroly prováděné na unijních stanovištích hraniční kontroly s cílem ověřit, že jsou splněny hygienické požadavky právních předpisů;
12. je značně znepokojen pozorováními rybářských plavidel ze zemí mimo EU u pobřeží západní Afriky, z nichž vyplývá, že je obtížné zajistit sledovatelnost produktů a dodržování hygienických norem; je přesvědčen, že na věrohodnost osvědčení vydávaných třetími zeměmi pro plavidla a zařízení, která jsou oprávněna vyvážet do EU, se nelze bezvýhradně spoléhat;
13. domnívá se, že skutečnost, že je třetím zemím umožněno přenést na jiné vybrané třetí země právo udělovat takováto osvědčení, a to i pokud jde o pobřežní stát, je v rozporu s koncepcí odpovědnosti státu vlajky, která je základem společné rybářské politiky, včetně nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu, zejména pak s odpovědností státu vlajky, který validuje osvědčení o úlovku; domnívá se, že Komise by měla upustit od praxe spočívající v tom, že se třetím zemím umožňuje přenést tuto pravomoc na jiné země;

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009.

14. je dále přesvědčen, že hygienickou inspekci rybářských plavidel by měly příslušné orgány provádět nejméně jednou ročně;

Pracovní práva

15. upozorňuje na kontrast mezi chvályhodnou mírou ratifikace pracovněprávních úmluv týkajících se námořníků členskými státy a jejich velmi nízkou mírou ratifikace úmluv týkajících se rybářů a naléhavě je vyzývá, aby příslušné nástroje urychleně ratifikovaly, a to včetně úmluvy MOP C188, Dohody z Kapského Města a úmluvy STCW-F;
16. blahopřeje sociálním partnerům k jejich úspěšnému použití článku 155 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) k vyjednání směrnice Rady (EU) 2017/159¹, kterou se částečně provádí úmluva MOP C188, avšak vyjadřuje politování nad tím, že směrnice se nevztahuje na samostatně výdělečně činné rybáře; naléhavě vyzývá Komisi, aby proces dokončila tím, že předloží návrh doplňující směrnice, který by obsahoval ustanovení o vymáhání, jak to učinila v případě lodní dopravy;
17. v této souvislosti naléhavě vyzývá Komisi, aby zahájila postupy pro použití článku 155 SFEU, pokud jde o úmluvu STCW-F, a to v zájmu posílení bezpečnosti rybolovu na moři, který je všeobecně uznáván jako jedno z nejnebezpečnějších povolání na světě;
18. podporuje pokračující úsilí o zdokonalení unijní politiky rybolovu s cílem učinit ji environmentálně udržitelnější, což umožní zajistit dlouhodobé přežití pobřežních komunit a zdroj výživných potravin; porovnává tuto situaci s rostoucí otevřeností unijního trhu s produkty rybolovu ze třetích zemí, jejichž režimy řízení rybolovu jsou méně přísné; domnívá se, že tím vzniká nedostatek soudržnosti mezi politikou rybolovu a obchodní politikou;

Obchodní politika

19. vyjadřuje politování nad tím, že Komise někdy vysílá protichůdné signály třetím zemím, například při vyjednávání dohod o volném obchodu (FTA) nebo při jednání o jiném rozšiřování přístupu na trh EU se zeměmi, které byly označeny podle nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu nebo nařízení o neudržitelném rybolovu za nespolupracující²;
20. vyzývá Komisi, aby zajistila úzkou koordinaci mezi unijní obchodní politikou a politikou rybolovu, a to i při vyjednávání obchodních dohod zahrnujících otázky spojené s rybolovem; považuje za klíčové, aby byly analyzovány hospodářské a sociální dopady dohod o volném obchodu na unijní produkty rybolovu, v případě potřeby byla zavedena přiměřená ochranná opatření a k určitým produktům rybolovu se přistupovalo jako k citlivým produktům;
21. domnívá se, že EU jako největší světový dovozce produktů rybolovu nese spolu s ostatními hlavními zeměmi dovážejícími ryby politickou odpovědnost za zabezpečení toho, aby byla obchodní pravidla WTO v souladu s co nejpřísnějšími celosvětovými normami řízení a zachování rybolovu; za tímto účelem vyzývá Komisi k zajištění toho, aby byl v rámci dvoustranných a mnohostranných obchodních dohod uzavíraných EU

¹ Úř. věst. L 25, 31.1.2017, s. 12.

² Nařízení (EU) č. 1026/2012.

posílen spravedlivý, transparentní a udržitelný obchod s rybami;

22. trvá na tom, že dohody o volném obchodu a další mnohostranné dohody obsahující obchodní ustanovení, které vyjednává Komise, musí zahrnovat kapitoly o udržitelném rybolovu, které řeší konkrétní problémy týkající se rybolovu a které:
 - výslovně vymáhají požadavky nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu a ukládají dotyčné třetí zemi povinnost zahájit postup, kterým zabrání vstupu ryb z nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu na svůj trh, tak aby se tyto ryby nedostaly do EU nepřímou cestou;
 - ukládají třetí zemi povinnost ratifikovat a účinně provádět klíčové mezinárodní nástroje v oblasti rybolovu, jako jsou Úmluva OSN o mořském právu, Dohoda OSN o populacích ryb, Dohoda o opatřeních přístavních států Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) a Dohoda FAO o dodržování opatření, a povinnost dodržovat normy příslušných regionálních organizací pro řízení rybolovu (RFMO);
23. vyzývá, aby byla při uzavírání partnerství o udržitelném rybolovu a obchodních dohod se třetími zeměmi věnována velká pozornost zájmům nejvzdálenějších regionů a aby tato partnerství či dohody ve vhodných případech výslovně vylučovaly citlivé produkty;
24. vyzývá Komisi, aby při vypracovávání návrhu dohody na období po brexitu učinila přístup Spojeného království na unijní trh s produkty rybolovu a akvakultury závislým na přístupu plavidel z EU do britských vod a na uplatňování SRP;
25. vyzývá Komisi, aby navrhla změny nařízení o systému GSP¹, které by zahrnovaly důležité nástroje v oblasti rybolovu, jako jsou Úmluva OSN o mořském právu, Dohoda OSN o populacích ryb, Dohoda Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) o dodržování opatření a Dohoda FAO o opatřeních přístavních států, mezi nástroje, které musejí být ratifikovány a uplatňovány, a také ustanovení umožňující pozastavení statusu GSP+ v případech, kdy nejsou ustanovení těchto nástrojů uplatňována;
26. zdůrazňuje, že aby byly vyřešeny nedostatky v provádění kapitol o obchodu a udržitelném rozvoji v dohodách o volném obchodu a těmto ustanovením byla poskytnuta právní moc, měly by zahrnovat závazný mechanismus pro urovnání sporů (který by zahrnoval konzultace mezi vládami, řízení před panelem, veřejný přístup k dokumentům a konzultace s občanskou společností) společně s možností zavést sankce v případě neplnění mezinárodních závazků;
27. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nedostatky a mezerami v celních kontrolách popsanych ve zvláštní zprávě Účetního dvora č. 19/2017 a naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby co nejrychleji provedly doporučení obsažená v této zprávě;
28. konstatuje, že kromě obecných povinností týkajících se zveřejňování nefinančních informací velkými podniky byly různě velkým subjektům (včetně MSP) uloženy dodatečné povinnosti týkající se rozšířené odpovědnosti za náležitou péči ve dvou problematických sektorech (dřevo a konfliktní minerály), která má být uplatňována v celém spotřebitelském řetězci; domnívá se, že produktům rybolovu by prospěly

¹ Nařízení (EU) č. 978/2012 (Úř. věst. L 303, 31.10.2012, s. 1).

podobné požadavky, a naléhavě vybízí Komisi, aby přezkoumala proveditelnost zavedení požadavků na řádnou péči pro tyto produkty;

Obchodní normy

29. konstatuje, že i když ustanovení nařízení (EU) č. 1379/2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury se vztahují na všechny produkty rybolovu a akvakultury, ustanovení o uvádění označení pro spotřebitele se vztahují pouze na poměrně malou skupinu výrobků, která nezahrnuje upravené, konzervované nebo zpracované produkty; domnívá se, že poskytování informací spotřebitelům by se mělo zlepšit i u těchto produktů a že by měly na svých obalech uvádět dodatečné závazné informace; domnívá se, že označování těchto produktů musí být zdokonaleno s cílem informovat spotřebitele a zajistit, že jsou produkty rybolovu a akvakultury vysledovatelné;
30. vyzývá Komisi, aby podporovala informační kampaně o úsilí rybářů a rybích farmářů v EU v oblasti udržitelnosti, které budou zdůrazňovat přísné kvalitativní a environmentální normy vyžadované právními předpisy EU ve srovnání s předpisy třetích zemí;
31. domnívá se, že důsledné dodržování společné rybářské politiky a jiných právních předpisů EU zajišťuje, aby loďstvo EU splňovalo vysoké standardy v environmentální, hygienicko-sanitární a sociální oblasti, a proto naléhavě vyzývá Komisi, aby rychle identifikovala možnost zavedení označení pro produkty rybolovu EU;
32. vyjadřuje přesvědčení, že evropští spotřebitelé by se často rozhodovali jinak, kdyby byli lépe informováni o skutečné povaze, zeměpisném původu, kvalitě a podmínkách produkce či lovu produktů nabízených k prodeji;
33. domnívá se, že povinné informace zahrnuté při označování rybolovných produktů by měly rovněž zahrnovat stát vlajky plavidla, které daný produkt ulovilo;
34. vítá skutečnost, že Komise nedávno zahájila hodnocení obchodních norem, které byly poprvé přijaty před několika desítkami let, s cílem určit, jaké normy by měly být uplatňovány s ohledem na dnešní marketingové postupy a technologie, jež jsou k dispozici k zajištění sledovatelnosti výrobků;

Kontrolní režim

35. domnívá se, že tři nařízení, kterými je utvářen kontrolní režim, představují vyvážený balíček předpisů, který vedl k výraznému zlepšení řízení rybolovu v EU;
36. vyslovuje Komisi uznání za způsob, jakým vymáhá dodržování nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu ve vztahu k třetím zemím, což dokládá, že EU může mít obrovský vliv na globální rybolov v roli odpovědného státu v rámci daného trhu; naléhavě vyzývá Komisi, aby nadále vyvíjela tlak na ostatní státy trhu, aby prováděly opatření, kterými by zamezily vstupu ryb ulovených v rámci nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu na jejich trh;
37. vyzdvihuje nedávno zveřejněnou zprávu zástupců občanské společnosti, která analyzuje toky dovozu mořských plodů do zemí EU od roku 2010 (tj. roku, kdy vstoupilo v platnost nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu) a poukazuje

na to, jak nedostatky při kontrole dovozu ze třetích zemí do členských států a nejednotná pravidla mohou umožnit nevyhovujícím produktům vstup na trh EU; vyzývá proto členské státy a tranzitní a cílové země, aby posílily svou koordinaci s cílem zajistit, že budou osvědčení o úlovku vydávána pro účely dovozu ryb důkladněji přezkoumávána; považuje za klíčové, aby byl zaveden harmonizovaný a koordinovaný evropský počítačový systém, který by usnadnil dovozní kontroly ryb v členských státech;

38. domnívá se, že Komise a některé členské státy nebyly schopny důsledně uplatňovat a prosazovat všechna tři nařízení, jak uvádí řada dokumentů, včetně dokumentů Komise, Evropského účetního dvora a nezávislých pozorovatelů;
39. věří, že kromě uplatňování nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu je nutné v dalších fázích řetězce přísněji kontrolovat uvádění takových ryb na trh, zejména provádět přísnější audity v členských státech a podnicích, které jsou podezřelé z využívání produktů pocházejících z nezákonného rybolovu;
40. žádá Komisi, aby využila veškeré dostupné nástroje k zajištění toho, aby všechny země vyvážející produkty rybolovu a akvakultury do EU uplatňovaly důsledné politiky na ochranu příslušných populací; vybízí ji, aby s těmito zeměmi spolupracovala v rámci všech odpovídajících fór, a zejména v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu (RFMO);
41. konstatuje, že k chybám při uplatňování dochází v mnoha ohledech, přičemž se jedná například o:
 - nestejnou úroveň sankcí a nezavedení bodového systému v různých členských státech;
 - sankce, které nejsou vždy dostatečně odrazující, účinné či přiměřené pro to, aby zabránily opakovanému porušování pravidel;
 - neuspokojivý sběr a výměnu údajů ze strany členských států a mezi nimi způsobený mj. neexistencí společné a kompatibilní databáze;
 - nedostatečnou sledovatelnost ryb, včetně jejich sledovatelnosti při překračování státních hranic;
 - nedostatečnou kontrolu postupů při jejich vážení;
 - významné rozdíly v ověřování dovozu a vstupního místa, včetně osvědčení o úlovku;
 - neexistenci jednoznačné a jednotné definice vážného porušení platné napříč členskými státy;
42. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby v případě, kdy je dovážený produkt odmítnut v přístavu jednoho členského státu, nemohl tento produkt vstoupit na trh prostřednictvím jiného přístavu v jiném členském státě;
43. souhlasí s tím, že některá ustanovení nařízení o kontrolním režimu umožňují různý výklad a znesnadňují jednotné provádění, nicméně se domnívá, že s dostatečnou

otevřeností a politickou vůlí by Komise a členské státy mohly posílit své úsilí zaměřené na zajištění harmonizovanějšího provádění stávajících právních předpisů, např. prostřednictvím uplatňování obecných pokynů a výkladu ustanovení;

44. konstatuje, že se jednalo o záměr skupiny odborníků pro dodržování pravidel vyplývajících z unijního systému kontroly rybolovu, která byla zavedena v rámci reformy SRP jakožto fórum umožňující upřímnou a nezaujatou diskusi o nedostacích mezi jednotlivými stranami; s politováním konstatuje, že tato skupina se doposud nevyvíjela tímto směrem;
45. je přesvědčen, že je třeba posílit úsilí s cílem podněcovat k plnému provádění kontrolního režimu, včetně vhodných následných kroků ve věci zjištěných případů porušení pravidel, lepšího informování o přijatých opatřeních ze strany členských států a výměny informací mezi těmito státy a s Komisí;
46. naléhavě vybízí Komisi, aby plně využila soubor nástrojů, které má k dispozici, a vybízela členské státy k plnohodnotnému provádění kontrolního režimu, včetně případného pozastavení plateb z Evropského námořního a rybářského fondu;
47. opakuje závěr ze svého usnesení ze dne 25. října 2016 o sjednocení kontroly rybolovu v Evropě¹, že revize nařízení o kontrolním režimu nebo nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu by se měla zaměřovat a soustředit pouze na ty aspekty, které znemožňují účinné a jednotné kontroly v každém členském státě Unie;
48. vyzývá k rozšíření pravomoci Evropské agentury pro kontrolu rybolovu (EFCA) tak, aby pokrývala kontroly plavidel spadajících do působnosti dohod o rybolovu, a to i na základě spolupráce s příslušnými orgány signatářského státu, a také k tomu, aby byly agentuře EFCA poskytnuty prostředky, které k tomuto účelu potřebuje;
49. vyjadřuje hluboké politování nad rozhodnutím Komise zahájit zásadní revizi celého kontrolního režimu, aniž by mu předcházely řádné veřejné konzultace ohledně provádění nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu, mandátu agentury EFCA či revizi celého balíčku, jak požadují pokyny ke zlepšování právní úpravy; domnívá se, že formální veřejná konzultace ohledně všech těchto prvků před předložením návrhu na revizi by všem zúčastněným stranám umožnila, aby získaly dostatečné informace o revizi tohoto nejdůležitějšího pilíře SRP;
50. rozhodně trvá na tom, že revize nesmí vést k oslabení stávajících opatření, ale spíše by měla zlepšit a posílit rovné podmínky v oblasti kontroly rybolovu, což je jediným možným způsobem, jak zaručit „společný“ rozměr společné rybářské politiky;
51. zdůrazňuje, že mezi základní principy revidovaného kontrolního režimu musí mj. patřit:
 - celounijní standardy a normy pro inspekce na moři, v přístavu a v celém spotřebitelském řetězci;
 - plná sledovatelnost ryb při jejich postupu ve spotřebitelském řetězci od plavidla až po místo konečného prodeje;
 - úplné údaje o úlovcích všech subjektů, včetně plavidel kratších než 10 metrů a

¹ Přijaté texty, P8_TA(2016)0407.

rekreačních rybářů;

- společná úroveň sankcí ve všech členských státech;
 - společná definice pojmu porušení;
 - bodový systém uplatňovaný všemi členskými státy obdobným způsobem;
 - sankce, které jsou dostatečně odrazující, účinné a přiměřené;
 - systém výměny všech informací o zjištěných porušeních a návazných právních a soudních krocích, který bude zpřístupněn Komisi a všem členským státům;
 - plné přijetí zlepšení, k nimž došlo u dostupných technologií, a schopnost využívat budoucí technologie souběžně s tím, jak se vyvíjejí, aniž by bylo třeba zavádět legislativní změny;
 - jednoznačné vymezení odpovědnosti Komise a členských států a případně jejich regionů;
 - žádná regionalizace nařízení o kontrole;
52. vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila svůj návrh na změnu nařízení o kontrole;
53. zdůrazňuje, že ustanovení a zásady nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu nesmějí být vzhledem k úžasnému úspěchu tohoto nařízení a jeho dopadu na rybolov na celém světě žádným způsobem změněny ani oslabeny;
54. zdůrazňuje, že zapojení třetích zemí do procesů předběžné identifikace, identifikace a zařazení na seznam nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu musí probíhat bez jakýchkoli politických vlivů a že vyřazování ze seznamu se musí zakládat na tom, že dotčená země v plné míře dosáhla zlepšení, jež Komise považuje za nezbytná;
55. domnívá se, že úloha agentury EFCA by měla být posílena tak, aby se umožnila její výraznější účast na uplatňování nařízení o kontrole a nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu, včetně ověřování a křížové kontroly údajů v celém spotřebitelském řetězci, plánování a koordinace inspekci prováděných Komisí a členskými státy a ověřování osvědčení o úlovku;
- o
- o o
56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.